

REGVLA S. AVGVSTINI

E T

CONSTITVTIONES

FR. ORDINIS PRÆDICATORUM

Nunc recenter reimpressæ

Iussu Reuerendis. Patris ANTONINI CLOCHE,
eiusdem Ordinis Magistri Generalis.

R O M Æ, M. DC. XC.

Typis Nicolai Angeli Tinassij. Superiorum permissu.

FR. ANTONINVS C L O C H E

Sacrae Theologiae Professor, ac totius Ordinis
Fratrum Prædicatorum humilis Magister
Generalis, & Servus.

*Universis, & singulis eiusdem Ordinis Patribus,
ac Fratribus salutem in Domino, ac solli-
citam Legum nostrarum custodiam.*

INTER plurima, quæ pro stabi-
liendo magis Ordinis nostri com-
muni bono, in præterito proximè
Capitulo à Patribus proposita,
& necessaria existimata sunt, illud non po-
stremum omnibus visum est: ut nova Con-
stitutionum nostrarum editio studiosissimè
curaretur; cum jam distractis aliarum om-
nium editionum exemplaribus, jamque usu
consumptis, perpauca, in quibus Religiosi
suas Leges addiscant, reperiantur. Hinc
etiam sperandum fore existimatum est, ut
facilius resectis quarundam Provinciarum,
vel Conventuum pravis consuetudinibus,
ad uniformem observantiam omnes reuo-
carentur: si exhibitis novis, majorique nu-

INCIPIT
REGVLA
B. AVGVSTINI
EPISCOPI

Antè omnia, Fratres charissimi, diligatur Deus, deindè proximus, quia ista præcepta sunt principaliter vobis data. Hæc igitur sunt, quæ ut observetis præcipimus, in Monasterio constituti. Primum propter quod in unum estis congregati, ut vnanimetis in Domino: & sit vobis anima vna, & cor vnum in Deo. Et non dicatis aliquid proprium; sed sint vobis omnia communia. Et distribuatur vnicuique vestrum à Præposito vestro victus, & tegumentum; non æqualiter omnibus, quia non æqualiter valetis omnes, sed potius vnicuique prout cuique opus fuerit. Sic enim legitis in actibus Apostolorum, quia erant illis omnia communia, & distribuebatur vnicuique prout cuique opus erat. Qui verò aliquid habebant in seculo, quando ingressi fuerint Monasterium, libenter velint illud esse commune. Qui autem non habebant, non eaque quant in Monasterio, quæ nec foris habere possunt.

PROLOGVS IN LIBRVM
CONSTITVTIONVM
Fratrum Ordinis Prædicatorum.

VPIENTES non-
nulla loca Con-
stitutionum nostri
Ordinis Prædica-
torum declarare,
à titulo exordium sumendum
esse censemus: declarantes,
quòd hoc Nomen PRÆDICA-
TORUM, fuit Ordini nostro im-
positum à Papa Innocentio III.
per literas, quas direxit Beato
Patri DOMINICO, & Sociis eius;
& ab Honorio III. fuit hoc no-
men approbatum, & à Grego-
rio IX. in Bulla Canonizationis
Beatiss. Patris DOMINICI con-
firmatum; ac demùm ab aliis
Pontificibus commendatum, :
qui miris laudibus, & præcla-
rissimis privilegiis prædictum
Ordinem exornarunt. Vnde
Dominus Alexander IV. in lau-
dem, & commendationem præ-
fati Ordinis sic dixit. Cœlestis
ille Agricola summus auctor fi-
dei, præcipuusque protector,
sacrum Fratrum Prædicatorum
Ordinem, quasi lignum fertile
in Ecclesiæ Paradiso inseruit, vt
delectaret amœnitate, ubertate
satiaret, & fructuum suauitate
mulceret. Hoc itaque specio-

sum, fœcundum, ac dulce li-
gnum, imbre superno irrigatum,
pulchra plurima, ac dulcia po-
ma profert: quorum odore, ac
sapore confortantur, & conua-
lescunt debiles, variisque de-
tenti languoribus liberantur. In
hoc utique vitæ ligno mortales
homines carnis infirmitatibus
prægravati, pabulum salutis in-
veniunt, & internam recipiunt
sospitatem. Huius inquam ligni
percepta fragrantia, vndique ad
libamen ipsius concurrunt innum-
meri Professores fidei: qui assi-
duè illo perfruentes, & eius sa-
lutaribus fructibus conuescen-
tes, de ipsorum prægustata dul-
cedine, ministrant & ipsi alijs,
suauia libamenta salutis. Hæc
est illa generosa plantatio, quæ
ramos suos vndique expandens,
flores plurimos honoris, & ho-
nestatis, fructusque yberrimos
doctrinæ profert, & virtutis;
& odorem sanctæ, ac laudabilis
conuersationis longè, latèque
diffundit. Hic est Ordo Sacer-
Prædicatorum, honestate flori-
dus, præclarus scientiâ, virtute
fœcundus, à Sede Apostolica
meritò approbatus: qui inter
alia

I N C I P I V N T

CONSTITVTIONES

Sororum Ord. Prædicatorum .

P R O L O G V S .

QVONIAM ex præcepto regulæ iubentur Sorores habere cor vnum, & animam vnã in Domino: iustum est; ut quæ sub vna Regula, & vnus professionis voto viuunt, vniformes in obseruantia canonicæ Religionis inueniantur: quatenus vnitatem quæ interius seruanda est in cordibus, foueat, & repræsentet vniformitas exterius seruata in moribus. Quòd profectò eò competentius, & plenius poterit observari, si ea quæ agenda sunt, scripto fuerint commendata: si omnibus qualiter sit viuendum scriptura teste innotescat; si mutare, vel addere, vel minuere nulli quidquam propriâ voluntate liceat: ne si minima negligent, paulatim defluant. Ad hoc tamen in Conuentu suo quæ præest, dispensandi cum Sororibus habeat potestatem, cum sibi aliquando videbitur expedire: nisi in his in quibus Magister Ordinis, vel Prior Prouincialis, vel eorum Vicarij ex causa aliter ordinarent. Priorissa etiam vtatur dispensationibus, sicut & aliæ Sorores. Vt igitur vnitati, & paci Sororum prouideremus, librum istum quem Constitutionum appellamus, diligenter conscripsimus: per certa Capitula infra scripta distinctum, vt quod quæretur facilius inueniatur. Declaramus autem, quòd Constitutiones non obligent Sorores ad culpam, sed ad pœnam tantum, nisi propter præceptum, vel contemptum.

INCIPIVNT
 COMPENDIOSA
 CHRONICA
 REVERENDISSIMORVM
 MAGISTRORVM
 GENERALIVM

Ordinis Fratrum Prædicatorum.

DOMINVS noster, & Saluator Iesus Christus, verus Samaritanus, infundens misericordiosissimè fauciatò, vulneribus pleno vinum, & oleum, immò vt verus pater-familias messem videns quamplurimam, operarios autem paucos; nouissimè diebus istis misit operarios in messem suam. Posuit quoque messores ad fructus vberes in agro Dominico colligendos, Fratres de Ordine Prædicatorũ, qui prædicando verbo pariter & exemplo, confessiones audiendo, ac per alia virtutum exercitia, Hæreticorum propulsarent vitia, & extirparent; mundum errabundum verbo doctrinæ illustrarent, tenebris profugatis. Qui supradicti Fratres cum adhuc floruit charitas, affuit benignitas, viguit hominum compassio, in spiritus fernore, abiectis sarcinis mundanarum facultatum, calceati pedes in præparatione Euangelij, pro proximorum salute multis laboribus, & vigilijs, ac periculis, non solum apud Christianorum nationes, verum in diuersarum ragionum partes se disperferunt; morti se pro Christo exposuerunt, & quotidie perseverant reddere Domino populum acceptabilem; etiam in terris